

fire timer. En sådan mulighed for fravigelse af de almindelige regler kan alene fastsættes, hvis en afbrydelse på over 30 minutter vil kunne forstyrre trafikken i bymæssig bebyggelse, og hvor det ikke er muligt for føreren at indskyde en afbrydelse på 15 minutter i den 4 times køretid, der måtte gå forud for afbrydelsen på 30 minutter.

Det følger af artikel 7, stk. 4, at føreren under pauserne ikke må udføre andet arbejde. Ventetid og tid, der ikke anvendes til at føre et køretøj, men som tilbringes i et kørende køretøj, på en færge eller i et tog, betragtes ikke som "andet arbejde" og anses altså som en pause. De pauser, som finder sted i overensstemmelse med artikel 7, kan efter bestemmelsens stk. 5 ikke betragtes som daglig hviletid, jf. artikel 8.

Artikel 8 vedrører daglig og ugentlig hviletid, jf. definitionen i artikel 1, stk. 5, hvorefter hviletid er ethvert uafbrudt tidsrum på mindst en time, inden for hvilket føreren frit kan disponere over sin tid.

I medfør af artikel 8, stk. 1, der omhandler den daglige hviletid, skal føreren inden for hvert tidsrum af 24 timer have en daglig hviletid på mindst 11 sammenhængende timer. Den daglige hviletid kan dog nedsættes til mindst ni sammenhængende timer højst tre gange inden for en uge, hvis der inden udgangen af den følgende uge gives en til nedsættelsen svarende hviletid, dvs. seks timer.

Hovedreglen er således, at chaufføren i tidsrummet 24 timer forud for ethvert tidsrum, hvor han udfører kørsel, skal have haft en daglig hviletid på mindst 11 sammenhængende timer.

På de dage, hvor hviletiden ikke nedsættes, kan den inden for et tidsrum af 24 timer opdeles i to eller tre adskilte perioder, hvoraf den ene periode skal være på mindst otte sammenhængende timer. I disse tilfælde udvides den minimale hviletid til tolv timer.

EF-Domstolen har udtalt, at udtrykket "hvert tidsrum af 24 timer" i artikel 8, stk. 1, sigter til ethvert interval af denne varighed, som begynder, når føreren efter en ugentlig eller en daglig hvileperiode aktiverer fartskriveren. Hvis det daglige hvil tages i to eller tre adskilte perioder, skal beregningen begynde ved afslutningen af den periode, hvis varighed ikke er under otte timer.

Hvis der er mindst to førere i køretøjet, skal de begge efter artikel 8, stk. 2, have en daglig hvi-

letid på mindst otte sammenhængende timer inden for enhver periode på 30 timer.

Efter artikel 8, stk. 3, skal hvileperioderne i henholdsvis stk. 1 og 2 forlænges til i alt 45 timers sammenhængende ugentlig hviletid. Denne periode kan afkortes til mindst 36 sammenhængende timer, hvis den tages på køretøjets eller førerens hjemsted, eller til mindst 24 sammenhængende timer, hvis den tages et andet sted, f.eks. i køretøjet. For enhver afkortelse af hviletiden, gives der en tilsvarende hviletid, som skal tages samlet inden tre uger efter udløbet af den pågældende uge.

I henhold til artikel 8, stk. 4, kan en ugentlig hvileperiode, som påbegyndes i en uge og fortsætter ind i den følgende uge, henføres til den ene eller den anden af disse uger.

Artikel 8, stk. 5, indeholder særlige regler for international personbefordring, hvorefter en ugentlig hvileperiode kan overføres til den uge, der følger efter den uge, i hvilken hvileperioden er indtjent, og tages sammen med denne andens ugentlige hviletid.

EF-Domstolen har om fortolkningen af denne bestemmelse udtalt, at en fører, der vælger at overføre sin ugentlige hvileperiode til den uge, der følger efter den uge, i hvilken hvileperioden er indtjent, i løbet af denne anden uge skal tage to ugentlige hvileperioder efter hinanden og uden afbrydelse.

Endelig indebærer artikel 8, stk. 6, at hviletid, der tages som kompensation for nedsættelse af daglig og/eller ugentlig hviletid, skal tages sammen med et andet hvil på mindst 8 timer og skal på anmodning fra den pågældende fører tillades afholdt på køretøjets eller førerens hjemsted.

Ifølge artikel 8, stk. 7, kan daglig hviletid holdes i køretøjet, hvis køretøjet er udstyret med en soveplads og holder stille.

Reglerne om køre- og hviletid i artikel 6 – 8 kan sammenfattes således:

- den daglige køretid må ikke overstige 10 timer (artikel 6, stk. 1)
- den ugentlige køretid opgjort på to uger må ikke overstige 90 timer (artikel 6, stk. 2)
- køretid uden pauser må ikke overstige 4 ½ time (artikel 7, stk. 1)
- en pause efter en køretid på 4 ½ time skal udgøre mindst 45 minutter, der dog kan erstattes af tre afbrydelser på hver 15 minutter,